

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งหมายจะศึกษาถึงการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอนกิจกรรมผลศึกษาระดับอุดมศึกษาของสถานต่าง ๆ ที่มีการสอนกิจกรรมประเภทนี้ในประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย ๑๐ สถาน และยังได้มุ่งหมายไปถึง สภาคampus ต่าง ๆ อีก ๑๒ สภาคampus

แบบสอบถามซึ่งได้ เป็นสิ่งรวบรวมข้อมูลนี้ ได้พิจารณาสร้างขึ้น เพื่อให้ได้มาถึงสิ่งที่ต้องการต่าง ๆ แบบสอบถามได้ถูกส่งไปยัง สถาน และสภาคampus กว้าง จำนวน ๑๐๘ ชุด ได้กลับคืน ๘๘ ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้คิดเป็น ร้อยละของประชากรที่ได้ตอบแบบสอบถาม

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทที่ ๔ พอสรุปเป็นหัวข้อได้ดังนี้

๑. เกี่ยวกับตัวบุคคลากร
๒. เกี่ยวกับประสิทธิภาพของโสตทัศนศึกษาของผู้สอน
๓. เกี่ยวกับการผลิตอุปกรณ์
๔. เกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของผลศึกษา
๕. เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน
๖. เกี่ยวกับการเลือกอุปกรณ์
๗. เกี่ยวกับการเตรียมก่อนการใช้
๘. เกี่ยวกับเทคนิคการใช้ต่าง ๆ ที่จะให้ประโยชน์อย่างมากที่สุด
๙. เกี่ยวกับแหล่งที่มาของโสตทัศนอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอนกิจกรรมผลศึกษา
๑๐. เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค
๑๑. เกี่ยวกับผลการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน
๑๒. เกี่ยวกับความต้องการ ให้ปรับปรุงด้านโสตทัศนศึกษา

๑. เกี่ยวกับตัวบุคคลากร

บุคคลากรส่วนใหญ่ปรากฏว่าได้รับวุฒิทางพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) ถึงร้อยละ ๔๐.๘๐ มีอยู่ร้อยละ ๑๘.๒๖ ที่ได้รับวุฒิระดับปริญญาตรี และเพียงร้อยละ ๔.๐๘ ที่มีวุฒิสองกวัระดับปริญญาตรี

ส่วนวุฒิทั่วไปของครูและผู้นักส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาถึงร้อยละ ๕๐.๓๕ บรรดาครูผู้นักทั้งหมดนี้ส่วนมากเคยเป็นครูมาแล้วประมาณ ๕ - ๑๐ ปี ร้อยละ ๓๑.๒๓ นอกนั้นก็เคยเป็นมาแล้วมากกว่า ๕ ปีก็มี แต่ยังไม่เกิน ๑๐ ปี มีครูร้อยละ ๓๓.๔๖ ทำการสอนเฉพาะกิจกรรมอย่างเกี่ยวไม่คงสอนทฤษฎี สำหรับชั่วโมงการสอน (Teaching load) ร้อยละ ๔๔.๘๘ สอนสัปดาห์ละ ๑๒ - ๑๕ ชั่วโมง และที่ส่วนน้อยที่สุดก็คือ สอนมากกว่า ๒๐ ชั่วโมงขึ้นไป ร้อยละ ๔.๐๘

๒. เกี่ยวกับประสบการณ์ทางโศกทัศน์ศึกษาของผู้สอน

จากประชากรทั้งหมดมีอยู่ร้อยละ ๕๕.๘๒ ที่มีประสบการณ์ทางโศกทัศน์ศึกษาแล้ว จะโดยการเรียนรู้หรือการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองก็ตาม แต่มีร้อยละ ๔๗.๗๓ เคยได้เรียน จากวิธีสอนในวิชาต่าง ๆ หรือเคยเรียนเมื่อตอนเรียนระดับปริญญาตรี หรือปริญญาโท หรือไคผ่านการอบรมมา และผู้ที่เกิดจากการศึกษาค้นคว้าจากตำหรับตำราหรือเอกสาร แต่อย่างไรก็ตามมีประชากรร้อยละ ๔.๐๘ ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนเลย และประสบการณ์ของครูเหล่านั้นส่วนมาก ก็เป็นเพียงแต่เคยได้ยิน และเคยได้เห็นเป็นส่วนใหญ่ มีจำนวนน้อยมาก ที่เคยนำมาใช้ และใช้ไคคล่องแคล่ว

๓. เกี่ยวกับการผลิตอุปกรณ์

ปรากฏว่ามีครูจำนวนร้อยละ ๕๖.๑๒ ที่เคยผลิตอุปกรณ์ และส่วนใหญ่ก็เป็นไปในรูป ของการแนะนำให้นักศึกษาค้นคว้าผลิต

๔. เกี่ยวกับกิจกรรมทางพลศึกษา

เกี่ยวกับกิจกรรมทางพลศึกษานั้นจะเห็นว่าทุก ๆ สถาบัน มีการสอนกิจกรรมต่าง ๆ เกือบครบ มีกีฬาชิงปันเท่านั้นที่ยังมีสอนไม่แพร่หลาย

กิจกรรมที่มีสอนในสถาบันนั้น กรีฑา เป็นอันดับหนึ่งที่มีประชากรถึงร้อยละ ๓๔.๖๘ เคยสอน

มาแล้ว ร่วงลงไปก็คิด ฟุ้งซ่าน ยินนาสติ และบาสเกตบอลตามลำดับ กิจกรรมที่บันทึกเคยสอนนอกลูกก็คิดยิงปืน ซึ่งมีเพียงระยะ ๓.๐๖ เท่านั้น

๕. เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน

จากการวิเคราะห์จะพบว่าประชากรส่วนใหญ่ เห็นว่ามีความจำเป็นมากที่สุด ที่จะต้องใช้ถึงระยะ ๒๓.๒๕ และควรใช้ประกอบการสอนทุกครั้งด้วย ไม่ว่ากิจกรรมจะมีทักษะงายหรือยาก ก็ตาม ระยะ ๔๓.๖๖ เพราะต่างก็เห็นว่าการใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอนให้สั้นเข้า และยังเป็นการทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และสนใจมากขึ้นอีกด้วย ระยะ ๗๓.๕๔ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชากรเกือบทั้งหมดระยะ ๘๒.๖๒ เห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนการสอนอย่างยิ่ง มีคนส่วนน้อยเท่านั้นที่ไม่ใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอน เพราะต้องการหวังผลในทางอื่น เช่นหวังให้ผู้บริหารเห็นว่าเป็นคนขยันอันมีผลถึงความดีความชอบ

ในการสอนกิจกรรมพลศึกษานั้น เราทราบแล้วว่ากิจกรรมบางอย่าง และสื่อทัศนอุปกรณ์ที่จะนำมาสอนนั้นก็จำนวนมากเหมือนกัน แต่อย่างไรก็ตาม จากการวิเคราะห์จะเห็นว่า สื่อทัศนอุปกรณ์บางอย่างก็เหมาะสมสอดคล้องกับกิจกรรมบางชนิดเท่านั้น เพราะเท่าที่ปรากฏ สิ่งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับกิจกรรมนี้ ก็ใช้แล้วไปเกิดประโยชน์สำหรับกิจกรรมอีกชนิดหนึ่งก็มี แต่ส่วนมากแล้วมีกิจกรรมจำนวนมากที่ใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ทดล่าย ๆ กัน ต่างแต่ว่าจะไรจะเหมาะกับการเรียนมากที่สุดเท่านั้น

สำหรับกิจกรรมกรีฑา ฟุตบอล บาสเกตบอล รักบี้ฟุตบอล วายน้ำ ยูโด เทนนิส มวยปล้ำ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส พวกนี้ใช้ภาพยนตร์ ๑๖ มม. เป็นอุปกรณ์ประกอบการสอนที่ได้ผลพอใจมากที่สุด ร่วงลงมาก็ได้แก่พวกสไลด์ และฟิล์มสตริป นอกจากนี้เป็นรูปภาพ รูปตัดมา รูปถ่าย การดู การศึกษานอกสถานที่ ซึ่งหมายถึงการสั่ง หรือพาผู้เรียนไปดู หรือสังเกตการแข่งขัน, การฝึกซ้อม ของสถาบันอื่น ๆ จะเป็นที่ใดก็ได้

ส่วนกิจกรรมบางประเภท เช่น โปโลน้ำ ใช้อารมณ์ บวบสากล ใช้อารมณ์ ยินนาสติ สไลด์ และฟิล์มสตริป สอดคล้องและสอดคล้อง ก็ใช้สไลด์และฟิล์มสตริป ผลที่ได้ส่วนมากก็พอใจมาก และพอใจมากที่สุด อย่างไรก็ตามบางชนิดอาจไม่มีภาพยนตร์ใช้ประกอบก็ได้ แต่บางชนิดแม้จะมีภาพยนตร์ ผู้สอนกลับนิยมใช้สไลด์และฟิล์มสตริปมากกว่า บางวิชาไม่ใช้ภาพยนตร์ สไลด์ หรือฟิล์มสตริปเลย กลับใช้รูปภาพ รูปตัดมา เช่นมวยสากล มีกิจกรรมหลายชนิดที่ผู้ใช้เน้นการศึกษานอกสถานที่มาประกอบใน

การสอน เช่น ฟุตบอล มีร้อยละ ๖๖.๖๘ แต่บางชนิดก็ไม่มีใครใช้เลย เช่น โปโลน้ำ ยิมนาสติกส์ อาจเป็นเพราะหาแหล่งที่จะไปศึกษาไม่ได้ ก็เป็นได้

มีกิจกรรมบางชนิดที่โสศกทัศน์อุปกรณ์สำคัญต่อกิจกรรม รมอย่างมาก ชนิดที่เรียกว่าขาดไม่ได้เลย คือ กายบริหาร และกิจกรรมเขาจิ้งหะ เพราะกิจกรรมพวกนี้ใช้เครื่องขยายเสียง (Amplifier) เทปบันทึกเสียง (Tape Recorder) แผ่นเสียง (Phonograph Record) เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจะขาดเสียมิได้

อีกอย่างหนึ่งจะเห็นว่า รูปภาพ รูปถ่าย รูปทัศนมา แม้จะมีเปอร์เซ็นต์การใช้ไม่สูงแต่ก็มีใช้ทุกกิจกรรม

๖. เกี่ยวกับการเลือกอุปกรณ์

สำหรับวิธีการใช้โสศกทัศน์อุปกรณ์ประกอบการสอนกิจกรรมพลศึกษาที่จะให้ได้ประโยชน์อย่างสูงสุดนั้น จากผลการวิเคราะห์ ปรากฏว่าทุกครั้งก่อนที่จะใช้ประกอบการสอนกิจกรรมอะไรก็ตาม ร้อยละ ๖๘.๓๘ มีความเห็นตรงกันว่า มีความจำเป็นอย่างมากที่ควรจะมีการเลือกอุปกรณ์เสียก่อน โดยยึดหลักที่ว่าอุปกรณ์กับเนื้อหาวิชาที่จะสอนต้องมีความสอดคล้องกันเป็นประการสำคัญที่สุด ร้อยละ ๘๓.๖๘ นอกจากนี้แล้วยังควรตรงกับวัตถุประสงค์ของวิชาที่ใ้ควางไว้อีกด้วย ร้อยละ ๖๘.๓๘

๗. เกี่ยวกับการเตรียมการก่อนใช้

นอกจากมีการเลือกตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว การเตรียมก่อนการใช้ นับว่าเป็นสิ่งสำคัญ เช่นเดียวกัน ร้อยละ ๙๕.๘๘ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรจะได้เตรียมในสิ่งต่อไปนี้คือ

เตรียมอุปกรณ์ร้อยละ ๘๘.๘๖

เตรียมสถานที่ร้อยละ ๖๒.๒๒

เตรียมครูเองร้อยละ ๕๘.๑๖

เตรียมตัวนักเรียนร้อยละ ๑๖.๒๖

เตรียมบทเรียน ร้อยละ ๑๘.๒๘

สำหรับการเตรียมอุปกรณ์ ควรได้ทำการทดลองใจเสียก่อนว่า ชักของประการใด แคว จึงศึกษาถึงวิธีใช้ว่าจะใช้อย่างไร จึงจะให้ประโยชน์อย่างมากที่สุด นอกจากนั้นก็เตรียมบทเรียนว่า ตอนไหนจะใส่อุปกรณ์ชนิดใด และอย่างไร เรื่องสถานที่ที่จะคงตรวจตราว่ามีสภาพเหมาะสมกับการใส่อุปกรณ์ชนิดนั้นหรือไม่ สำหรับตัวครูเองนั้นก็ควรได้ศึกษาเนื้อหาวิชาให้ละเอียดละเอียดยิ่งขึ้น แล้วขณะเดียวกันก็ควรฝึกหัดใส่อุปกรณ์ใหญ่ๆ ของท่านานู ส่วนการเตรียมผู้เรียน ระยะเวลา ๒๗.๓๒ ปีควม เห็นว่าควรสั่งให้ไปศึกษาหารายละเอียดของเรื่องที่จะสอนมาก่อน

๘. เกี่ยวกับเทคนิคการใช้ที่จะให้ประโยชน์อย่างมากที่สุด

จากการวิเคราะห์จะเห็นว่า ถ้าจะให้ประโยชน์อย่างมากที่สุดแล้ว ควรสอนไปใส่อุปกรณ์ ประกอบไปพร้อมกัน ระยะเวลา ๓๕.๕๘ และควรใส่อุปกรณ์ประกอบการสอนทุกครั้ง โดยเฉพาะกิจกรรมที่พิถีพิถันยาก ๆ ระยะเวลา ๒๖.๓๐ เวลาใส่อุปกรณ์ประกอบการสอนแล้วก็ควร แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ระยะเวลา ๕๘.๑๖ เพื่อจะได้ใหญ่เรียนได้ดู หรือฝึกหัดทดลองใช้โดยทั่วถึง

นอกจากใช้วัสดุที่ใส่อุปกรณ์ประกอบการสอนทุกครั้งแล้ว ประชากรส่วนมาก มีความเห็นตรงกันว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจัดให้กิจกรรมอื่น ๆ ใหญ่เรียนได้ประกอบ เพื่อจะได้ให้ประโยชน์จากการใส่อุปกรณ์อย่างเต็มที่ทุกครั้ง นี้เพียงบางส่วนเท่านั้นที่เห็นว่า จำเป็นที่จัดให้กิจกรรมอื่น ๆ ใหญ่เรียนประกอบเพียงบางครั้งบางคราว ทุกรูปก็ตาม ทั้งหมดต่างเห็นว่า หลังจากใส่อุปกรณ์ประกอบการสอนแล้ว ควรให้ใหญ่เรียนได้แสดงออก ถึงขีดคิดเห็นต่าง ๆ ระยะเวลา ๕๕.๕๐ หรือจะเปิดการอภิปรายในหมู่ผู้เรียนก็ได้ระยะเวลา ๓๖.๐๐ นี้ขอควรคำนึงอย่างหนึ่งสำหรับผู้ใส่อุปกรณ์ที่ควรสังเกต อย่างมากก็คือ ความสามารถในการถ่ายทอด หรือการใช้อุปกรณ์ของผู้ใช้ว่าเป็นอย่างไร ถึงระยะเวลา ๕๕.๖๘

๙. เกี่ยวกับแหล่งที่มาของวัสดุที่ใส่อุปกรณ์

สำหรับแหล่งที่มาของวัสดุที่ใส่อุปกรณ์นั้น ภาพยนตร์ ๑๖ ม.ม. ส่วนมากได้จากสำนักงาน แดงขาวอังกฤษ (B.I.S) สยามกึ่งฟ้าต่าง ๆ, วิทยาลัยพลศึกษา, สำนักแดงขาวญี่ปุ่น, ศูนย์บริการเอสไอ แผนกภาพยนตร์

สไลด์ และฟิล์มสตริป ส่วนมากได้จากวิทยาลัยพลศึกษา ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัย - เกษตรศาสตร์ และผลิตขึ้นเอง

กระต่ายสาวส่วนมากมีเกือบทุกสถาบัน
 สำหรับรูปภาพ รูปถ่าย รูปตัดขาว ตลอดจนกระต่ายดำ โดยบางผลิตภัณฑ์เอง
 การศึกษานอกสถานที่เป็นอุปกรณ์การสอนที่สะดวกชนิดหนึ่ง แหล่งที่มาส่วนมากก็คือสมาชิกต่าง
 ทั่ว ๆ เช่น สโมสรลูกเสือ สโมสรอภิก, สโมสรจารุเสถียร สโมสรพิภักดีจักร ฯลฯ

๑๐. เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค

เรื่องปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนความไม่สะดวกสบายต่าง ๆ อันเป็นเหตุให้ไม่สามารถ
 ใ้ผู้ปกครองประกอบการสอนนั้นนับว่ามีมากมายหลายข้อ แต่ข้อที่สำคัญที่สุด และเป็นปัญหาแก่คนส่วน
 มากก็คือ

๑. อุปกรณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่จะสอน ใ้มีร้อยละ ๘๓.๖๔
๒. สถานที่หรือห้องเรียนใ้อำนวยความสะดวก หรือเหมาะสมกับการใ้ใช้ เช่น เล็กเกินไป
 มืดไปพอ, การถ่ายเทอากาศใ้ดี ฯลฯ ร้อยละ ๖๕.๓๖
๓. อุปกรณ์ใ้เพียงพอ ร้อยละ ๕๒.๐๒
๔. ใ้ทราบว่าหาอุปกรณ์ใ้จากที่ไหน ร้อยละ ๔๔.๕๖
๕. ใ้ใ้ได้รับความสะดวกใ้การใ้ยืม การส่งคืน ร้อยละ ๕๕.๕๐
๖. ใ้จะไปใ้ยืมจากที่ไหน ก็ใ้ทำให้เสียเวลา ร้อยละ ๕๒.๔๔

นอกจากที่กล่าวมานี้แล้ว ก็ยังมีอีกมาก เช่น ใ้มีอุปกรณ์แล้วใ้ใ้ไม่ใ้เป็น ผู้บริหารใ้สนับสนุน
 ขาดงบประมาณใ้การผลิต, ใ้มีเวลา ฯลฯ ซึ่งอุปสรรค ปัญหาเหล่านี้ นับว่าเป็นปัญหาใ้ทำให้
 ใ้ครูใ้สามารถใ้ผู้ปกครองไปประกอบการสอนของตนใ้ได้

๑๑. เกี่ยวกับผลการใ้ผู้ปกครองประกอบการสอน

จากการวิเคราะห์ใ้ปรากฏว่าหลังจากใ้ผู้ปกครองประกอบการสอนแล้วปรากฏว่า ร้อยละ
 ๗๘.๕๖ ใ้ใ้ผลเป็นที่พอใจมาก และ ร้อยละ ๒๑.๔๔ พอใ้ปานกลาง ฉะนั้นใ้จะสรุปใ้ใ้ว่าการ
 ใ้ผู้ปกครองประกอบการสอนนี้ ใ้ใ้ผลเป็นที่พอใจมาก

๑๒. เกี่ยวกับการต้องการให้มีการปรับปรุงค่านิสิตทัศนศึกษา

อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์ครั้งนี้ บ่งชี้ให้เห็นถึงความต้องการของบรรดาครู และ ผู้ฝึกวาทะจะให้สถาบันที่ท่านสอนหรือทำงานอยู่นั้น ได้มีการปรับปรุงเกี่ยวกับค่านิสิตทัศนศึกษา อย่างไรก็ตาม จากผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ร้อยละ ๗๕.๔๘ อยากให้สถาบันของตนจัดให้

๑. คู่มือการฝึกสหคณดลงกับเนื้อหาวิชาที่จะสอน ร้อยละ ๗๕.๔๘
๒. การจัดสนามและห้องเรียนให้เหมาะสมกับการใช้คู่มือร้อยละ ๗๓.๔๘
๓. เจ้าหน้าที่คอยบริการ และให้ความสะดวกสบาย ร้อยละ ๗๑.๔๐
๔. เจ้าหน้าที่คอยยื่นคู่มือจากแหล่งภายนอก ร้อยละ ๗๐.๓๘
๕. เจ้าหน้าที่คอยดูแลและรักษาอุปกรณ์ ร้อยละ ๖๓.๒๔
๖. จัดให้มีเอกสารแจ้งแหล่งยื่นคู่มือจากภายนอก ร้อยละ ๕๒.๐๒

นอกจากนี้ความต้องการให้มีการจัดส่งครู - อาจารย์ ไปเข้ารับการอบรม, ใ้มีห้อง ผลิตคู่มือ และปีวัสดูสิ้นเปลืองในการผลิตคู่มือตนเอง ฯลฯ

ซึ่งเห็นว่าสิ่งท้มีบรรดาครูผู้ฝึกต้องการให้สถาบันของตน มีการปรับปรุงเกี่ยวกับนิสิตทัศนศึกษา นั้นมีมาก และแต่ละอย่างล้วนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากอีกด้วย.

ขอเสนอแนะ

จากการสรุปผลการวิเคราะห์การใช้โสตทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอนกิจกรรมภาคศึกษา ในแง่ของการใช้ การผลิต การสำรวจแหล่งที่มาของอุปกรณ์ ความสะดวกในการใช้ ตลอดจนปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ และความต่องานให้ปรับปรุงตามที่โลกกล่าวมาแลวนั้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะ แบ่งเป็นข้อ ๆ ดังนี้

- ๑. เกี่ยวกับตัวบุคคลากร
- ๒. เกี่ยวกับ กิจกรรมที่สอนในสถาบัน
- ๓. เกี่ยวกับ โสตทัศนอุปกรณ์ และการผลิต
- ๔. เกี่ยวกับการใช้
- ๕. เกี่ยวกับความสะดวกของการใช้
- ๖. เกี่ยวกับแหล่งที่มาของอุปกรณ์
- ๗. เกี่ยวกับการให้บริการด้านโสตทัศนศึกษาแก่บรรดาผู้สอน

๑. เกี่ยวกับตัวบุคคลากร

๑.๑ บรรดาครูและผู้นัก ยังนับว่าเป็นส่วนมาก ซึ่งตามความเหมาะสม แล้วครูที่จะสอนให้สถาบันอุดมศึกษา ควรจบปริญญาตรีเป็นอย่างต่ำ ฉะนั้นควรสนับสนุนให้บรรดาครู และผู้นักเหล่านั้น ได้มีการศึกษา เพื่อเพิ่มวิทยะฐานะให้สูงขึ้น

๑.๒ ควรจัดให้มีการเข้ารับการอบรมหรือเข้าเรียนเกี่ยวกับโสตทัศนศึกษา เพราะส่วนมากที่ประสบการณ จากการใช้วิทยะสอนเหล่านั้น หรือเปิดให้มีการอบรมขึ้นภายใน (In - service Training) จัดให้ work shop เพื่อที่ผู้ที่เคยเรียนมาแล้ว นาน ๆ จะได้อัพเดทไปให้ตัว

๑.๓ ก่อนใช้อุปกรณ์ทุกครั้ง จะต้องศึกษาเนื้อหาวิชาที่จะสอนอย่างละเอียด แล้วจึงหาอุปกรณ์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาวิชานั้น ฝึกหัดใช้ให้คล่อง และเตรียมเครื่องอำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ (Facilities) ให้พร้อม

๑.๔ เวลาใช้อุปกรณ์ ต้องคำนึงถึงการถ่ายทอดของตัวเองว่าผู้เรียนเกิดความเข้าใจหรือเปล่าด้วย

๑.๕ พยายามเลือกหาอุปกรณ์ที่จะสามารถสร้างความรู้สึกและความเข้าใจของผู้เรียนให้
เห็นจนจริงอย่างที่สุก

๒. เกี่ยวกับกิจกรรมที่สอนในสถาบัน

๒.๑ ขอเสนอแนะว่า ควรจัดให้มีการสอนกิจกรรม ยิ่งเป็น ใหล่างขวาง มากกว่านี้เพราะ
เป็นที่เข้าใจทั่วโลกนิยม และมีแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก

๒.๒ กิจกรรมบางอย่างควรตัดออกเช่น แอโรบิค ห่วงยาง เพราะไม่เป็นที่นิยมทั้งนอก
และในประเทศ

๓. เกี่ยวกับวัสดุทัศนอุปกรณ์ และการผลิตอุปกรณ์

๓.๑ ทุก ๆ สถาบันควรมีอุปกรณ์ประเภทเครื่องฉาย เพราะว่าจากการวิเคราะห์กิจกรรม
ส่วนมากใช้ภาพยนตร์ และสไลด์ ฟิล์มสตริป เป็นอุปกรณ์มากเป็นอันดับหนึ่ง

๓.๒ จัดหาสถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการผลิตอุปกรณ์ราคาเบา

๓.๓ จัดหาวัสดุสิ้นเปลือง บริการแก่ผู้ต้องการผลิต เช่น กระดาษแข็ง กาว สี ฯลฯ

๓.๔ จัดหาเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความชำนาญคอยให้คำแนะนำ

๓.๕ จัดสถานที่เก็บวัสดุทัศนอุปกรณ์ไว้แห่งเดียวกัน

๓.๖ ผู้บริหารควรสนับสนุนอย่างจริงจัง และจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมควร

๔. เกี่ยวกับการใช้

๔.๑ ก่อนใช้ทุกครั้งควรตรวจตราว่า อุปกรณ์นั้นอยู่ในสภาพที่จะใช้การได้

๔.๒ ควรพิจารณาให้ถ่วงถ่วงว่า ใ้เป็นอุปกรณ์ชนิดใดดีกว่า อุปกรณ์ที่จะประกอบการสอนนั้นแล้ว

๔.๓ เข้าใจวิธีใช้ อย่างถูกต้อง

๔.๔ พยายามหาอุปกรณ์ชนิดที่ทันสมัย แต่ให้คุ้มค่าในการประกอบการสอน เน้นหาถนอมนี้ๆ
อย่างแท้จริง

๔.๕ ควรให้ครูเรียนได้มีส่วนร่วมกับการใช้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ครูเรียนเกิดความสนใจยิ่ง
ขึ้น และยังเป็นการฝึกหัดการใช้เรียนไปในตัวด้วย

๔.๖ ถ้าเป็นไปได้ควรให้ครูเรียนได้ฝึกหัด หรือมีส่วนร่วมในการใช้ทุกคน

๕.๗ ก่อนจะใช้ทุกครั้งต้องเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆว่าจะไม่มีอะไรเป็นอุปสรรค
อีกแล้ว

๕. เกี่ยวกับความถี่ของการใช้

จอห์น อะดอต คณบดีคูล โคกลัวไวว่า จะสละอะไรก็ควรเอาสิ่งนั้นให้ดู และถ้าจะให้
จำได้นาน ก็คงใหญ่บ่อย ๆ ฉะนั้นผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า ควรมีการใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน ให้
บ่อย ๆ ที่สุดที่จะทำได้

๖. เกี่ยวกับแหล่งที่มาของอุปกรณ์

๖.๑ ควรยื่นหรือขอลိုจากสมาคม เพราะวัตถุประสงค์ของแต่ละสมาคมก็ขึงไว้ว่า จะ
พยายามสนับสนุนให้กีฬาประเภทของตนก้าวหน้าที่สุดที่จะทำได้ ฉะนั้น สมาคม จะเป็นแหล่งที่บริการ
เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ดีที่สุด

๖.๒ ตามศูนย์โสต ต่าง ๆ เช่น ศูนย์โสตของกระทรวงศึกษาธิการ, ของจุฬาลงกรณ์มหา
วิทยาลัย, ของวิทยาลัยประสานมิตร, ของวิทยาลัยเทคนิค

๖.๓ ผลิตขึ้นเอง เบื่อหาจากที่อื่นไม่ได้ภายใต้คำแนะนำของผู้รู้

๖.๔ สำหรับการศึกษานอกสถานทีนั้น แหล่งที่ควรไปก็คือ สนามศุภชลาศัย, สนามกีฬา
จารุเสถียร, สนามศรอก, สนามกีฬากรีฑา, สระว่ายน้ำในสนามกีฬาแห่งชาติ, โรงยิมส์เนเซียบ
๑ - ๒ บริเวณกรีฑาสนามแห่งชาติ, สนามหลวง, สนามกีฬาเทศบาล, และสถานที่ฝึกซ้อมกีฬาของ
สมาคมดังกล่าว

๗. เกี่ยวกับการให้บริการด้านโสตทัศนศึกษาแก่บรรดาผู้สอน

๗.๑ ควรหาอุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเกี่ยวกับวิชาในหลักสูตร

๗.๒ จัดหาอุปกรณ์ให้เพียงพอกับความต้องการ

๗.๓ มีเจ้าหน้าที่ให้ความสะดวกในการยืมการส่ง

๗.๔ มีเจ้าหน้าที่คอยให้คำแนะนำทั้งในด้านการใช้และการผลิต

๗.๕ มีเจ้าหน้าที่ติดต่อขยืมอุปกรณ์จากภายนอก

๗.๖ มีบริการแนะนำโสตทัศนอุปกรณ์, เอกสาร, ตำรา หรือแหล่งที่มาของอุปกรณ์ใหม่ๆ

- ๓.๓ วางระเบียบเกี่ยวกับการยื่น การส่งให้เฉพาะสมัครคุม
- ๓.๔ มีวัสดุสิ้นเปลืองบริการแก่ครูในการผลิตอุปกรณ์ใช้เอง
- ๓.๕ มีงบประมาณสำรองเพื่อใช้จ่ายในกรณีที่ต้องการผลิตอุปกรณ์ เป็นการควน